

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
د ارشاد، حج او اوقافو وزارت
د مجمع علمي ریاست

د بچه بازی د حرمت او د هغې د ترسره کوونکو د مجازاتو په هکله فتوی

فتوى پيرامون حرمت بچه بازى و مجازات عاملين آن

تقدیم کننده: آمریت افتاء- ریاست مجمع علمی
وزارت ارشاد حج و اوقاف

۲۰۲۱ / ۱۳۹۹

د بچه بازی د حرمت او د هغې د تر سره کوونکو
د جزاگانو په اړه فتوی

فتوى پيرامون حرمت بچه بازى
ومجازات عاملين آن

جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت ارشاد حج و اوقاف
معینیت مسلک
ریاست جمیع علمی
مدیریت اجرایی

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Religious Affairs and HADJ
General President of Academic Team

۱۱۱

۷۳

شماره ۱۳۹۹/۱۱/۴ تاریخ

عادی الایافی اطیبانیه سازمانی

عامل

به مؤسسه محترم صحی وانکشافی جوانان!

السلام عليکم ورحمة الله وبركاته!

در رابطه به مکتوب شماره ۱۹۳۳ مورخ ۱۵/۱۲/۲۰۲۰ و شما احتراماً نگاشته می شود:

معلومات دینی که در رابطه به تهیه یک عنوان فنلوی به زبان پشتواز طریق آن مؤسسه محترم در مورد (مذمت و حرمت فعل بچه بازی) توسط تعداد از علماء بینی از چهارو لايت کشور جمیع اوری گردیده با این ریاست قیلاً در میان گذاشته شده بود و ذیعیه مکتوب نمیرفوق عنوانی مقام محترم وزارت، خواهان اصدار فتوی شرعی با استفاده از آن مواد از آدرس این ریاست گردیده بود.

اینک فتوی شرعی پیرامون موضوع مذکور با استفاده از معلومات ارائه شده و با استفاده از مصادر شرعی و متون فقهی در قید (۵) ورق AF تحت شماره (۶) ترتیب و اصدار گردیده است ضمیمه این مکتوب جهت معلومات و اجرایات بعدی به آن مؤسسه محترم ارسال است.

قابل پاد آوری است که تعداد صفحات فتوی مذکوره مینتواند بعد از دیز این به منظور طبع ونشر بر عایت کامل اصل متن آن افزایش یابد.

با احترام

حسنه

مفتي سيد حجت الله "نجيح"

رئيس جمیع علمی

کلیپ به أمریت افغان

جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت ارشاد، حج و اوقاف
معینیت مسلکی
رئاست مجمع علمی
أمریت إفتاء

د بچه بازی د حرمت او د هغې د ترسره کوونکو د جزاګانو په اړه فتوی

بسم الله الرحمن الرحيم

د بچه بازی د حرمت او د دغه ناپوه عمل تر سره کوونکو د جزاگانو په اړه استفتاء چې د څوانانو د روغتیایي او پرمختیایي مؤسسيې د هغه هوکړه لیک په لې کې چې د ارشاد، حج او اوقافو د محترم وزارت سره یې لري د بچه بازی پر وړاندې د مبارزې او د مجازاتو خخه د معافیت د ختمولو پروژه د افغانستان په خلورو ولايتونو (کابل، کندهار، هرات او بلخ) کې پلي کوي. د پروژې د فعالیتونو خخه یو هم د بچه بازی د حرمت او د بچه بازی د قربانيانو خخه د ملاتېر په پار د وزارت له خوا یادي مؤسسيې ته ۱۶۵ تنو پیژنډل شویو علماء کرامو خخه د فتوی لپاره د موادو تر لاسه کول چې استفتاء یې په لاندې ډول ده:

د څوانانو روغتیایي او پرمختیایي مؤسسيې رهبري د خپل ديني او ملي مسئولیت په درک کولو سره یوې لوې ټولنیزې ستونځې (د بچه بازی مخنيوي) ته پام اړولی او د دې ناپوي پدیدې د له منځه وړلو په موخه یې أغيزمنې او ګټوري هڅې ترسره کړي دې نو د بچه بازی د حرمت او د هغې د ترسره کوونکو د مجازاتو په هکله یې د بیلابیلو ولاياتو د علماء نظرونه د فتوی د صادرولو لپاره راتبول او د توحید خخه وروسته د وزارت د علمي ټولنې د ریاست سره د فتوی د صادرولو په موخه شريك شول د دغو موادو په استناد سره د بچه بازی د حرمت او د هغې د ترسره کوونکو د مجازاتو په هکله لاندې فتوی صادرېږي:

فتوى:

**الحمد لله الذي بَيْنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ وَوَضَّحَ مِنْهَا الْفَحْشَاءُ وَالآثَامُ،
وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَيْرِ الْأَنَامِ، وَعَلَى آلِهِ وَاصْحَابِهِ
الْكَرَامِ، وَبَعْدَ:**

د اسلام سپیخلی دین د وروستني آسماني دین په توګه د نزول سره سم د ناورو ټولیزو پدیدو پر وړاندې مبارزه پیل کړه تر خو انسانان د عقیدې له اړخه د رضایت وړ او منلي پړاو، همدارنګه د اخلاقی او ټولینیزو کړونو کې د کمال پایلو ته ورسیږي، بناءً دی لوې موضع ته په پام د هر ډول اخلاقی ناخوالو خڅه د ټولنې د پاكوالې او د هرې فحشاء او د انساني سليم فطرت خلاف کړنه او د هغې خپرول د اسلام په دین کې حرام، ناروا او رېل شوي دي. په قرآنکريم او نبوی احاديثو کې د بچه بازی ترسره کونکي تر سخت وعید لاندې راغلي دي لکه خنګه چې الله جل جلاله د النور سوره په نولسم مبارک آيت کې فرمایي: **إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشْيَعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَّوْا لَهُمْ عَذَابُ الْيَمِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.** (۱) ژباره: په یقینې توګه کوم کسان چې د مؤمنانو په ډله کې فحشا (بد لمني) خپرول خوبن گنې؛ هغوي په دنيا او آخرت کې د دردناک عذاب وړ دي، او الله پاک پوهېږي او تاسو نه پوهېږي.

د اسلام په سپیخلی دین کې د زنا او لواط ترسره کول او د هر هغه عمل

۱: (سورة النور: ۱۹)

کېنه او وينا چې انسان زنا او لواط ته اړ باسي لکه په شهوت کتل، په بد نیت خبرې کول، لاس وهل، د نر، بنځۍ، هلك او انجلۍ ګډول، ساتل او داسي نوري ورته کېنه چې په شخص کې بالفعل يا بالقوه شهوت او خوند پاروونکي وي او په هغه کې د زنا، بچه بازي او د لواط د فاحش او کرغیپن عمل لامل گرځي ناروا او حرام دي.

د زنا بدوالی او حرمت هرچاته معلوم او روښانه دي اما په ځينو تولنو کې دي ته ورته پديده دود شوې او خوک ورباندي باک هم نه کوي چې هغه بچه بازي ده. بچه بازي د انساني، اخلاقي او جنسې فطرت خلاف او ناواره عمل دی. تولنه او په ځانګړي ډول ماشومانو او نوي ځوانانو ته اوس مهال او په راتلونکې کې د ډېرو ناخوالو لامل گرځي. همدارنګه په دي بد عمل باندي یو د مخکنيو امتونو خخه اخته وو چې الله پاک په ځورونکي توګه په عذاب کې دي لکه خرنګه چې الله جل جلاله په دي اړه فرمابي: **أَوْلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمَهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ * إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسَرِّفُونَ**.^۱

ژبابه: (او کله چې لوط عليه السلام خپل قوم ته ووبل: آيا تاسو داسي یو کار کوئ چې ستاسو خخه مخکنيو هیچا هم نه دي کړي؟ تاسو خپله شهوانی کېنه د نارينه ۽ سره تر سره کوئ نه له بنخو سره، تاسو اسراف کوونکي قوم یاست). همداشان د شعراء په سورت کې د بچه بازي ناواره پديده تر حد تيري او په

^۱: (د اعراف سوره، ۸۰ او ۸۱ آیتونه)

سرغونه تعییر شوي دی لکه چې الله جل جلاله فرمایي: **أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ * وَتَذَرُّونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ.** (۳)

ژباره: (آياد نړیوالو تر منځ تاسو (د خپلې جنسی غربیزې د پوره کولو لپاره) فقط د نارینه خوا ته ئخی؟ او ستاسو بسخي چې الله تعالى ستاسو لپاره پیدا کړې دي پرېږدي؟ بیشکه چې تاسو تیری کوونکي قوم یاست).

همدارنګه د انبیاء سورت په (۷۴) آیت کې د بچه بازی ناورې پدیدې ته خبیث ترین عمل ویل شوي دی. الله جل جلاله فرمایي: **إِنَّمَا يَنْهَا مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ.**

ژباره: (او موږ هغه (لوط عليه السلام)وژغوره د هغه کلي خخه چې پليت عملونه یې ترسره کول).

همدارنګه په بیلا بیلو احادیثو کې هم د دې ناوره عمل غندنه او په خرگنده توګه د دې مرتکبینو ته د سزا ورکولو بیان شوي دی، لکه خرنګه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې اړه فرمایي: **مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلًا لُوطِ فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ.** (۴)

ژباره: هرڅوک چې تاسو د لواطت کولو پر مهال ومومنې، نو فاعل (عمل کوونکي) او مفعول (چې عمل ورباندي ترسره شوي دی) دواړه ووژنۍ.

همدارنګه فرمایي: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ،**

۳ : (سورة الشعرا : ۱۶۵-۱۶۶)
۴ : (د ابن ماجه سنن ۲ / ۸۵۶)

فِي الَّذِي يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمٍ لُوطٍ قَالَ : ارْجُمُوهَا الْأَعْلَىٰ وَالْأَسْفَلَ)ۖ

ژباره: ابو هریره رضی الله عنہ له رسول الله صلی الله علیہ وسلم خخه روایت کوي چې د لوط علیه السلام د قوم د عمل ترسره کوونکي په اړه یې وفرمایل: سنگسار یې کړئ (په کابو یې وولئ) هغه خوک چې په لواطت کې لاندې او باندې (فاعل او مفعول) وي.

په بل حدیث کي رسول الله صلی الله علیہ وسلم د بچه بازی د ناوره پیښې د غندلو په اړه فرمایي: **{إِنَّ أَحْوَافَ مَا أَخَافُ عَلَىٰ أُمَّتِي عَمَلُ قَوْمٍ لُوطٍ})۶**

ژباره: (یوازینې شی چې زه یې د خپل امت په اړه ډیره ویره لرم د لوط علیه السلام د قوم عمل (بچه بازی) ده).

دي ته ورته په ډیرو احادیثو کې د بچه بازی حرمت ثابت او حتی فاعل او مفعول ته د عذاب له مخي مباح الدم ويل شوي دي. له همدي وجې فقهاء هر هغه عمل چې بچه بازی ته هخونکي وي حرام بللي لکه د شهوانۍ خوند په منظور بنایسته هلك ته کتل. بحرالرائق د شروط الصلاة په باب کې دا چې د بسخې خنګل او مخ عورت دي کنه؟ داسي وايي: **{وَلَدًا حَرُمَ النَّظَرُ إِلَيْهِ وَجْهِهَا وَوَجْهِهِ الْأَمْرَدِ})۷**

ژباره: له همدي کبله د خوند اخيستلو په پار د بسخې او پې مخي هلك مخ ته کتل حرام دي.

۵: (د ابن ماجه سنن ۸۵۷/۲)

۶: (سنن ترمذی: ۴ / ۵۸)

۷: (بحرالرائق: ۱۱ / ۲۸۴)

همدارنگه په دُر مختار کې راخي: **يَحْرُمُ النَّظَرُ إِلَى وَجْهِ الْأَمْرَدِ إِذَا شَكَ فِي الشَّهْوَةِ، أَمَّا بِدُونِهَا فَيُبَاحُ وَلَوْ جَمِيلًا.**^۸

ژباره: که چېري پې مخي هلك ته په کتلوا سره د خوند په اخیستلو کې متعدد وي نوبایا ورته کتل حرام دي اما که د خوند اخیستلو شک شتون ونه لري نوبایا که بنایسته هم وي پروا نه لري.

کويتي الموسوعة الفقهية کي داسي راغلي دي: **(الْتَّفَقَ الْفُقَهَاءُ عَلَى تَحْرِيمِ النَّظَرِ إِلَى الْأَمْرَدِ عَنْ شَهْوَةٍ أَوْ بِقَصْدِ التَّلَذُّذِ وَالتَّمَتُّعِ بِمَحَاسِنِهِ، وَلَا فَرَقَ بَيْنَ الْأَمْرَدِ الصَّبِيحِ وَغَيْرِهِ، بَلْ نَصَّ الْحَنْفِيَّةِ وَالشَّافِعِيَّةِ عَلَى أَنَّ النَّظَرَ إِلَى الْأَمْرَدِ بِشَهْوَةٍ أَشَدُّ إِثْمًا مِنَ النَّظَرِ إِلَى الْمَرَأَةِ بِشَهْوَةٍ، لِأَنَّهُ لَا يَحِلُّ بِحَالٍ).**^۹

ژباره: علماء په دي اتفاق لري چې د خوند اخیستلو په منظور نبوی مخي هلك (ګلالی وي او که بد رنگ) ته کتل او د هغه د نیکلا خخه خوند اخیستل یوشان حرام دي بلکه احناف او شافعیان خودا وايی چې نبوی مخو هلكانو ته د شهوت او خوند اخیستلو په پار کتل، نسخوته د کتلوا خخه دير بد او گناه ې هم لویه ده. ځکه چې د شهوت په خاطر هلكانو ته کتل په هیڅ حالت کې جائز نه دي په خلاف د نسخو؛ ځکه د واده کولو خخه وروسته د هغوي خخه ګټه اخیستل روا کېږي.

بناءً د آيتونو، احاديثو او د ذكر شويو صريح فقهی عباراتو په پام کې نیولو سره د بنایسته او پې مخي هلك خخه د خوند اخیستلو په موخه هر ډول ګټه

۸ : در المختار: (۴۰۷۱)
۹ : (الموسوعة: ۳۰۱۴۰)

اخیستنه لکه کتل، خبری کول، لمس کول، همدارنگه گپول او سائل چې د دغو ټولو پای لواط ته هخول دي د اسلامي شريعت له نظره حرام او ناروا دي، اما د دي انساني فطرت خلاف او ناوړي پدیدې د عاملينو د مجازاتو په هکله د صحابه کرامو د وخت راهیسي مختلف نظرونه شتون لري چې د نظر دغه توپیر د دي لامل شو چې فقهاء کرام د بچه بازی عاملينو ته د سزا ورکولو په څرنګوالی باندي اختلاف ولري نو صحابان لکه امام محمد او امام ابو یوسف رحمهما الله په نزد د دي ناوړه پیښې سزا د زنا په خير ده؛ که مجرم متأهل (واده شوي) شخص وي، هغه باید سنگسار شي، او که چېږي هغه مجرد (نا واده کړي) وي نو هغه باید سل درې ووهل شي. د حنفي فقهې په مشهور کتاب کې راغلي دي: **(وَقَالَا هُوَ كَالْزَنَةِ فَيُحَدُّ رَجْمًا إِنْ كَانَ مُحْصَنًا أَوْ جَلَدًا إِنْ كَانَ غَيْرَ مُحْصَنٌ)**.

ژباره: او صاحبين وايي چې لواطت د زنا په خير دي که مجرم متأهل (واده شوي) شخص وي، هغه باید سنگسار شي، او که چېږي هغه مجرد (ناواده کړي) وي، نو هغه باید سل درې ووهل شي.

همدارنگه د سني فقهاءو درې امامانو هم د صاحبينو د قول له مخي په فتوا صادره کړي چې د عاملينو د مجرميںو د مجازاتو په اړه یې کړي او په دي برخه کې دوي د زنا د حد تطبيق وړ بولي، لکه څرنګه چې پدې قضيه کې په الموسوعة الفقيه کې ويل شوي دي: **(الْمَالِكِيَّةُ وَالْحَنَابِلَةُ وَالشَّافِعِيَّةُ عَلَى**

المُذَهِّبُ وَالصَّاحِبِينَ مِنَ الْحَنَفِيَّةِ، وَهُوَ أَنَّ فِيهِ حَدٌّ الرِّزْنَا).^{۱۱}

ثبارة: دام مالک، امام احمد او امام شافعی رحمهم الله، او د حنفي مذهب
صاحبانو دا ويلی دي چې د بچه بازی په عمل کې دي د زنا حد تطبيق شي.
اما امام ابوحنیفه رحمه الله د بچه بازی عمل ترسره کونکي د مجازاتو په
اړه د اصحاب کرامو ترمنځ د اختلاف له امله داسي باور لري چې د بچه بازی.
د عمل مرتكب لپاره هیڅ شرعی حد شتون نلري، مګر هغه د تعزیر مستحق
دي ولې که په دې هکله معین مجازات شتون درلودلای بیا صحابه کرامو د
مجازاتو د خرنگوالی په اړه اختلاف نظر نه درلود لکه پدې قضیه کې چې
ويل شوي: **(وَلَأَبِي حَنِيفَةَ أَنَّهُ لَيْسَ بِنَا وَلَا مَعْنَاهُ فَلَا يَثْبُتُ فِيهِ حَدٌّ، وَذَلِكَ**
لأنَّ الصَّحَابَةَ اخْتَلَفُوا فِي مُوجَبِهِ: فَمَنْهُمْ مَنْ أَوْجَبَ فِيهِ التَّحْرِيقَ بِالنَّارِ،
وَمَنْهُمْ مَنْ قَالَ يَهْدِمُ عَلَيْهِ الْجَدَارُ، وَمَنْهُمْ مَنْ يُلْقِيَهُ مِنْ مَكَانٍ مُرْتَفَعَ مَعَ
إِتْبَاعِ الْأَحْجَارِ، فَلَوْ كَانَ زَنَا فِي اللِّسَانِ أَوْ فِي مَعْنَاهِ لَمْ يَخْتَلِفُوا بِلْ كَانُوا
يَتَقَوَّنُ عَلَى إِيجَابِ حَدِّ الرِّزْنَا عَلَيْهِ).^{۱۲}

ثبارة: امام ابوحنیفه رحمه الله فرمایي: د بچه بازی عمل نه حقیقتاً د زنا په
حکم کې ده او نه هم معناً نو د زنا حد په کې نه ثابتیږي ځکه صحابه کرامو
د مجازاتو په خرنگوالی کې اختلاف درلود، ځینې صحابه دې عمل مرتكب
ته په اور سوځولو سزا ورکوي، او ځینې نور وايې چې دیوال دي باید ورباندې
وغورڅول شي، ځینې نور بیا وايې چې دي باید له لور ځای خخه وغورڅول

۱۱ : (الموسوعة الفقهية. ۴۴ / ۳۰)

۱۲ : (فتح القدير- توك. ۱۱ / ۴۴۷)

شي او کانې دې پسې ور خطوا شي. نو که بچه بازي حققتاً يا حکماً د زنا په حکم کې وي بیا صحابه وو د هغه د مجازاتو په هکله اختلاف نه کاوه يومنځ به يې د زنا د حد د تطبيق په وجوب اتفاق کاوه.

له دې روښانه فقهی جملې خخه خرګنده شوه چې صحابه کرام د بچه بازى د جرم د مرتكب لپاره د مجازاتو له طریقې سره موافق نه دي، او همدا لامل دې چې د دې عمل د مرتكب لپاره شرعی حد نشته نو باید تعزیر شي. لکه چې په دې مسئله کې د حنفي فقهی سره داسي نظر دي: **{والرأي إلى الإمام فيما إذا اعتاد ذلك إن شاء قتلَه وإن شاء ضربَه وحبَسه}.**^(۱۳)

ژباره: د بچه بازى د ترسره کوونکي د تعزير د خرنگوالي واک امام يا حاکم لره دې که چيرې د بچه بازى مرتكب په دغه عمل روبدي وو نو کولاي شي وې وژني يا يې په دُره ووهي او يا يې هم بندي کړي.

اکثریت د دې عمل سزا د زنا سزا ګنني، مګر امام ابي حنیفه رحمه الله د بچه باز لپاره سزا تعزير بولي او د وخت حاکم د قتل خخه نیولې ترقیده او په دُره وهلو پوري د مجرم وضعیت په پام کې نیولو سره کولاي شي سزا ورکړي. شیعه فقهاء هم د دې ناوره عمل لپاره سزا تر زنا خورا سخته او درنده بولي لکه خرنگه چې د امامي فقهی په مشهور کتاب کې راغلي دي: **{والإمام مخير في حد اللواط بين القتل بالسيف، وبين أن يرمي عليه حائطا، أو يرميه من موضع عال أو يرميه بالحجارة}.**^(۱۴)

۱۳ : (حاشیه ابن عابدین جلد ۲۷/۴)

۱۴ : (المقنع للشيخ المفید، باب الحد فى اللواط پايه ۷۸۵)

ژباره: امام د لواطت د حد په تطبیق کې واک لري چې مرتكب په توره
ووزني ، يا پري دیوال راوغورخوي يا یې له لور ځای خخه بستکه واچوي او کا
نې پسي وغورخوي.

همدارنگه د افغانستان د جزاپه قانون کې د ناوړه پدیده د جرم په توګه پیژندل
شوې ده. د بچه بازی خخه نیولې د ماشومانو اخلاقی انحرافاتو ته اړولو پوري
ځانګړې سزاګانې لري. ۶۴۶ مادې خخه تر ۶۶۷ مادې دې جرم او اختصاصي
پیښو او بیلا بیل ډولونو ته په پام سره بیلا بیل مجازات په پام کې نیول شوي دي.
په پای کې په لنډه توګه باید وویل شي چې بچه بازی په مختلفو ډولونو
سره چې په هغه کې له ماشومانو خخه د ناوړه او جنسی ګنه اخیستل کېږي د
اسلام مبین دین له نظره حرام او ناروا دی، مرتكب یې یو ناوړه او بدہ کړنہ ترسره
کړې ده، د فقهاؤ د مختلفو لیدلورو په لرلو سره په دنیا ورته دې دروند او عبرت
ورکونکي سزا په نظر کې نیول شوي ده او له دغه کرغیزې عمل خخه د توبې نه
کولو په صورت کې کیدای شي د آخرت عذاب تر دې سخت تمام شي.

والله اعلم بالصواب

مولوی عبدالستار (خادم)

د مجمع علمي رئاست د افتاء امریت

د تخصصي اړۍ اسلامي افغانستان
یاری همیسته همیزی هدایت مدیر

جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت ارشاد حج و اوقاف
معینت مسلکی
ریاست مجمع علمی
مدیریت اجرانیه

**Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Religious Affairs and HADJ
General President of Academic Team**

شماره ۶۲
تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۴

عادی الایچی اطہرانیه سازمانی

عاجل

۱-۹

به مؤسسه محترم صحی و انکشافی جوانان!

السلام علیکم و رحمت الله و برکاته!

در اربابیه به مکتوب شماره ۱۹۳۳ مورخ ۱۵/۱۲/۲۰۲۰ و شما احتراماً نگاشته می شود:

معلومات دینی که در اربابیه به تهیه یک عنوان فناوی به زبان دری از طریق آن مؤسسه محترم در مورد (نمذت و حرمت فعل بچه بازی) توسط تعداد از علماء دینی از چهارولایت کشور جمع اوری گردیده با این ریاست قبلاً در میان گذاشته شده بود وذریعه مکتوب نتیرو فوق عنوانی مقام محترم وزارت، خواهان اصدار

فتوى شرعى با استفاده از آن مواد از آدرس این ریاست گردیده بودید.

اینک فتاوی شرعی پیرامون موضوع منذکره با استفاده از معلومات ارائه شده وبا استناد از مصادر شرعی و متون فقهی در قید (۶) ورق AF تحت شماره (۵) ترتیب و اصدار گردیده است ضمیمه این مکتوب جهت معلومات و اجرات بعدی به آن مؤسسه محترم ارسال است.

قابل پاد اوری است که تعداد صفحات فتاوی مذکوره میتواند بعد از دیر این به منظور طبع و نشر بار عایت کامل اصل متن آن افزایش یابد.

با احترام

فاطمه

مفتي سيد حجت الله "انجیح"

رئیس مجمع علمی

کاپی به امریت افتخار.

جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت ارشاد، حج و اوقاف
معینیت مسلکی
رئاست مجمع علمی
أمریت إفتاء

فتوى پيرامون حرمت بچه بازى و مجازات عاملين آن

بسم الله الرحمن الرحيم

مسوده فتوی و استفتاء در مورد حرمت بچه بازی و مجازات عاملین آن که از طرف موسسه صحی و انکشافی جوانان مواصلت وزریده است.

موسسه صحی وانکشافی جوانان در نتیجه تفاهمنامهبا وزارت محترم ارشاد، حج و اوقاف جمهوری ۱.ا پروژه مبارزه علیه پدیده بچه بازی و محو معافیت عاملین آن از مجازات رادر چهار ولایت افغانستان(کابل، کندھار، هرات و بلخ) تطبیق مینماید. یکی از فعالیت های این پروژه دریافت فتوی شرعی از علماء کرام این ولایات پیرامون این پدیده زشت بچه بازی و دواعی آن و حمایت از قربانیان آن میباشد، بناءً مؤسسه متذکره از ۱۶ تن علماء کرام که توسط وزارت محترم درین ولایات معرفی گردیده بودند خواهان جمع آوری مواد برای این فتوی شدند، مواد مذکور بعد از دریافت دیدگاه های اصلاحی و تعدیلی قبلی ریاست محترم مجمع علمی آن وزارت محترم به منظور دریافت فتوی شرعی بگونه رسمی از آدرس مجمع علمی، به آن وزارت محترم تقدیم است:

فتوى:

الحمد لله الذي بَيْنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ وَنَهَىٰ عَنِ الْفُحْشَاءِ وَالْأَنَّامِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَيْرِ الْأَنَّامِ، وَعَلَىٰ اللَّهِ وَاصْحَابِهِ الْكَرَامِ، وَبَعْدَ: در رابطه به متن فوق الذکر باید گفت که رهبری محترم موسسه صحی و انکشافی جوانان بادرک مسئولیت دینی و ملی خویش متوجه این پدیده زشت

گردیده و به منظور مبارزه علیه آن به جمع آوری معلومات دینی با استفاده از دیدگاه ها و نظریات علماء ولایات مختلف (کابل، کندهار، هرات و بلخ) بخاطر تهیه مواد فتوی پیرامون حرمت پدیده زشت بچه بازی و مجازات عاملین آن پرداخته اند که با در نظر داشت و استفاده از آن، این ریاست (ریاست مجمع علمی) به تحریر و اصدار فتوی پیرامون موضوع ذیلاً می پردازد:

دین مقدس اسلام به عنوان آخرین دین آسمانی از بدو نزول مبارزه علیه انحرافات و پدیده های زشت اجتماعی را آغاز نمود تا انسان ها از لحاظ عقیدوی به مرحله رضایت بخش و پسندیده برسند و هم از لحاظ اخلاقی و رفتار اجتماعی باید مدارج کمال را بپیمایند، بناء با در نظر داشت این ملحوظ بزرگ و تطهیر جامعه از لوث هر نوع رذائل اخلاقی انجام هر عمل فحشاء و خلاف عفت و فطرت سليم انسانی و یا ترویج و اشاعه آن در جامعه در دین مبین اسلام حرام، ناروا ومذموم قرار داده شده و مرتکبین آن مورد عیید شدید در قرآن کریم و سنت نبوی قرار گرفته اند چنانچه الله متعال در آیه مبارکه نوزدهم سوره النور می فرماید:

(إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشْيِعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ).^۱

ترجمه: یقیناً کسانیکه دوست دارند تا فحشاء و بی حیایی در میان اهل ایمان گسترش یابد برای آنها عذاب دردناکی در دنیا و آخرت است و الله متعال میداند و شما نمی دانید.

۱ : (سوره النور: ۱۹)

در دین مبین اسلام ارتکاب فعل شنیع زنا، لواط و هر عمل، رفتار و گفتار که منجر به زنا و لواط میگردد مانند دیدن باشهوت، صحبت کردن با تلذذ همراه باداشتن نیت سوء، لمس نمودن و رقصانیدن زن، مرد، پسر و دختر و دیگر کارهای که شبیه موارد فوق بوده و باعث تلذذ بالفعل و یا بالقوه در شخص گردیده و احتمال زمینه سازی در آن به عمل فحش و قبیح زنا یا لواط متصور باشد ناجائز و حرام است که شناعت این عمل و حرمت آن به همه گان معلوم و روشن است، اما پدیده که در برخی جوامع امروزی رائق گردیده و سهل پنداشته میشود عمل شنیع بچه بازی است که پدیده زشت، خلاف عفت و فطرت سليم انسانی و اخلاقی بوده و پیامدهای ناگوار در حال و آینده نسبت به جامعه بخصوص برای اطفال و نوجوانان داشته و فعل شنیع است که یکی از امت های گذشته بر این عمل مبتلا بوده و الله متعال ایشان را به عذاب دردناک گرفتار نمود چنانچه میفرماید: {وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ النَّاحَشَةَ مَا سَبَقُكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ * إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ}. (۲)

ترجمه: (و آنگاه که لوط عليه السلام به قوم خود گفت: آیا عمل زشتی را انجام میدهید که هیچکس از جهانیان پیش از شما انجام نداده اند! آیا شما از روی شهوت به سراغ مردان می روید نه زنان؟ شما گروه اسراف کار و منحرفی هستید. (معلوم گردید که بچه بازی فاحش ترین عملی بوده که در امت های

۲ : (سوره اعراف، ۸۰، آیات او)

گذشته هیچ کس به چنین عملی مبادرت نه نموده اند
همچنان درسورة مبارکه شعراء پدیده زشت بچه بازی به تجاوز، حدگذری
و عداون تعییر شده است چنانچه الله متعال میفرماید: {أَنَّا نُؤْنَثِ الْذُكْرَانَ مِنَ
الْعَالَمِينَ * وَتَذَرُّونَ مَا حَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ}.^۳
ترجمه: (آیا در میان جهانیان شما به سراغ جنس ذکور میروید! و همسرانی که
پروردگارشما برای شما آفریده است رها می کنید! حقا که شما قوم تجاوزگر
هستید.).

درسورة انبیاء آیت (۷۴) پدیده زشت بچه بازی خبیث ترین عمل خوانده شده
است. الله متعال میفرماید: {وَنَجِيَنَاهُ مِنَ الْقَرِيبِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ}.
ترجمه : و رهائی بخشیدیم او (لوط عليه السلام) را، از شهری که عمل
زشت و کثیف را در آن انجام میدادند.

از آیات متعدد قرآنی که ذکر شد قباحت و مذمت پدیده زشت بچه بازی
در قرآنکریم معلوم گردید چون در تعابیرات قرآنی از آن به عمل فحش، خبیث
و عداون تعییر شده است که نهایت قباحت این عمل مخالف فطرت انسانی
را نشان میدهد و همچنان در احادیث متعدد نیز با صراحة بیشتر مذمت
این عمل شنیع و مجازات عاملین آن بیان گردیده است چنانچه رسول الله
صلی الله علیه وسلم میفرماید: {مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلًا قَوْمٌ لُوطٌ فَاقْتُلُوا
الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ}.^۴

۳: (سوره الشعرا : ۱۶۵-۱۶۶)

۴: (سنن ابن ماجه ۸۵۶/۲)

ترجمه: رسول الله صلی الله علیہ وسلم می فرماید کسی را که در جریان انجام دادن عمل لواطت دریافتید پس فاعل {عمل کننده} و مفعول به {کسیکه عمل بالای آن انجام میشود} را قتل کنید. همچنان میفرمایند: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ فِي الَّذِي يَعْمَلُ عَمَلٌ قَوْمِ لُوطٍ قَالَ : ارْجُمُوا الْأَعْلَى وَالْأَسْفَلَ۔**^۱

ترجمه: ابوهریره رضی الله عنہ از رسول الله صلی الله علیہ وسلم در مورد کسیکه عمل لواطت را انجام میدهد چنان فرمودند: رجم {سنگسار} کنید کسی را که در بالا و پائین قرار دارد {فاعل و مفعول}.

در حدیث دیگر رسول الله صلی الله علیہ وسلم در مورد مذمت و نکوهش پدیده رشت بچه بازی چنین میفرماید: **إِنَّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي عَمَلٌ قَوْمِ لُوطٍ**^۲۔

ترجمه: رسول الله صلی الله علیہ وسلم فرمودند: یگانه چیزیکه بیشترین ترس را درمورد آن نسبت به امت خود دارم او عمل قوم لوط علیه السلام {بچه بازی } است.

در این سه حدیث ذکر شده به طور نمونه از ده ها حدیث دیگر که در همه آنها فعل لواطت و همه دواعی و اسباب که سبب قرب و نزدیک شدن انسان به این عمل فحش میگردد، قبیح ترین، رشت ترین و عمل موجب لعنت و نفرت قرار داده شده است که فاعل و مفعول آن زجر امباح الدم خوانده شده است.

۵: (سنن ابن ماجه / ۸۵۷)

۶: (سنن ترمذی: ۴ / ۵۸)

به همین دلیل فقهای کرام هرآن عملی که منجر به بچه بازی میگردد حرام دانسته اند مثلا نگاه کردن به سوی بچه بی ریش و خوش روی. در بحرالرائق درباب شروط الصلاة در مورد اینکه آیا آرنج و روی زن عورت هست ویا خیر؟ چنین آمده است: **{ولَدًا حَرُمُ النَّظَرُ إِلَى وَجْهِهَا وَوَجْهِ الْأَمْرَدِ}.** ^۷

ترجمه: به همین خاطر دیدن به روی زن و دیدن به روی مرد (بچه خوش روی) به منظور تلذذ حرام است).

همچنان در دُرمختار آمده است: **{يَحْرُمُ النَّظَرُ إِلَى وَجْهِ الْأَمْرَدِ إِذَا شَكَ فِي الشَّهْوَةِ، أَمَّا بِدُونِهَا فَيُبَاحُ وَلَوْ جَمِيلًا}.** ^۸

ترجمه: در صورتیکه در داشتن شهوت متعدد باشد، دیدن به روی بچه خوش روی حرام است اما اگر شهوت متصور نبود با وجود زیبا بودن، دیدن به سویش مباح است.

در الموسوعة الفقهية کوبتی چنین آمده است: **{الْتَّفَقَ الْفُقَهَاءُ عَلَى تَحْرِيمِ النَّظَرِ إِلَى الْأَمْرَدِ عَنْ شَهْوَةٍ أَوْ بِقَصْدِ التَّلَذُّذِ وَالشَّمْتِ بِمَحَاسِنِهِ، وَلَا فَرْقَ بَيْنَ الْأَمْرَدِ الصَّبِيْحِ وَغَيْرِهِ، بَلْ نَصَّ الْحَنَفِيَّةِ وَالشَّافِعِيَّةِ عَلَى أَنَّ النَّظَرَ إِلَى الْأَمْرَدِ بِشَهْوَةٍ أَشَدُّ إِثْمًا مِنَ النَّظَرِ إِلَى الْمَرْأَةِ بِشَهْوَةٍ، لِأَنَّهُ لَا يَحِلُّ بِحَالٍ}.** ^۹

ترجمه: علماء بر حرمته دیدن به بچه خوش روی از روی شهوت ویابه قصد لذت بردن ویا نفع بردن از زیبایی هایش اتفاق دارند، و در میان بچه خوش

۷: (بحرالرائق: ۲۸۴۱)

۸: (در المختار: ۴۰۷۱)

۹: (الموسوعه: ۳۰۴۱۴۰)

روی و غیر آن فرق نکرده اند، بلکه احناف و شوافع تصریح میکنند که گناه دیدن شهوانی به بچه شدید تر است نسبت به گناه دیدن شهوانی به زن زیبرا که لذت و استمتاع از بچه های خوش روی در هیچ حالت حلال نبوده به خلاف زنان که در صورت عقد ازدواج حلال می گرددند.

بناءً با درنظرداشت آیات، احادیث و عبارات صریح فقهی ذکر شده هرنوع استفاده از بچه بی ریش به قصد لذت گرفتن چه نگاه کردن به قصد لذت بردن، لمس نمودن و یا رقصانیدن باشد همه این اعمال که در نتیجه منجر به فعل لواط میگردد از دید اسلام حرام و ناروا میباشد، ولی در مورد چگونگی مجازات عاملین و کسانیکه به این پدیده زشت و خلاف فطرت انسانی مبادرت میورزند از زمان صحابه کرام دیدگاه و نظریات متفاوت وجود دارد که این تفاوت دیدگاه باعث شد تا فقهاء کرام نیز در مورد نحوه مجازات مرتكبین عمل لواط اختلاف نظر پیدا کنند چنانچه صاحبین یعنی امام محمد و امام ابو یوسف رحمهما الله مجازات این پدیده زشت را مثل مجازات حد عمل زنا میدانند در صورتیکه مرتكب محسن [متاهل] باشد باید رجم گردد و اگر غیرمحسن باشد باید صد رُه زده شود. در کتاب مشهور فقه حنفی چنین آمده است: {وَقَالَ
هُوَ كَالِزْنَا فَيُحَدُّ رَجْمًا إِنْ كَانَ مُحْسَنًا أَوْ جَلْدًا إِنْ كَانَ غَيرَ مُحْسَنٍ}. (۱۰)
ترجمه: صاحبین میگویند که لواط ممثل زنا است پس مرتكب اگر محسن باشد حدا باید سنگسار گردد و اگر غیرمحسن باشد باید به رُه زده شود.

همچنان ائمه ثلاته از فقهای اهل سنت مطابق به قول صاحبین در مورد مجازات مرتکبین عمل لواط فتوی داده اند و در آن حد زنا را قابل تطبیق میدانند چنانچه در این مورد در الموسوعه الفقهیه آمده است: **{الْمَالِكِيَّةُ وَالْحَنَابَلَةُ وَالشَّافِعِيَّةُ عَلَى الْمَذْهَبِ وَالصَّاحِبِيَّنِ مِنَ الْحَنَفِيَّةِ، وَهُوَ أَنَّ فِيهِ حَدُّ الزَّنَا}.** (۱۱)

ترجمه: از امام مالک، امام احمد و امام شافعی رحمهم الله و صاحبین از مذهب حنفی بر این قول کرده اند که در عمل لواط حد زنا تطبیق میگردد. ولی امام ابوحنیفه رحمه الله نسبت به اختلاف که میان اصحاب کرام درمورد مجازات مرتکب عمل لواط وجود داشت به این باور اند که برای مرتکب فعل لواط حد تعیین شده شرعاً وجود ندارد بلکه مستحق تعزیر میگردد چون اگر حد معین وجود میداشت باز صحابه کرام در مورد نحوه مجازات آن باهم اختلاف نمی کردند چنانچه در این مورد آمده است: **{وَلَأَبِي حَنِيفَةَ أَنَّهُ لَيْسَ بِزَنَا وَلَا مَعْنَاهُ فَلَا يَبْثُتُ فِيهِ حَدٌّ، وَذَلِكَ لِأَنَّ الصَّحَابَةَ اخْتَلَفُوا فِي مُوجِبِهِ: فَمَنْهُمْ مَنْ أَوْجَبَ فِيهِ التَّحْرِيقَ بِالنَّارِ، وَمَنْهُمْ مَنْ قَالَ يُهْدَمُ عَلَيْهِ الْجَدَارُ، وَمَنْهُمْ مَنْ يُلْقِيَهُ مِنْ مَكَانٍ مُرْتَفَعٍ مَعَ إِتْبَاعِ الْأَحْجَارِ، فَلَوْ كَانَ زَنَا فِي الْلِسَانِ أَوْ فِي مَعْنَاهُ لَمْ يَخْتَلِفُوا بِلْ كَانُوا يَتَنَقَّلُونَ عَلَى إِبْجَابِ حَدِّ الزَّنَا عَلَيْهِ}.** (۱۲)

ترجمه: امام ابوحنیفه رحمه الله میگوید که فعل لواط نه حقیقتاً در حکم

۱۱ : (الموسوعة الفقهية ۴۴ / ۳۰)
۱۲ : (فتح القدير. جلد ۱۱ / ۴۴۷)

زنا است و نه هم معناً پس در آن حد زنا ثابت نمی گردد، بخاطر اینکه صحابه کرام در مورد نحوه مجازات فاعل آن اختلاف کردند که بعض از اصحاب کرام مجازات مرتکب فعل لواط را در آتش سوختاندن میگویند و بعضی دیگر میگویند باید بالای آن دیوار انداخته شود، و بعض دیگر میگویند که از جای بلند به زیر انداخته شود و سنگ باران گردد، پس اگر لواط حقیقتاً یا حکماً در حکم زنا می بود باز صحابه کرام در مورد مجازات آن اختلاف نمی کردند بلکه بر واجب بودن تطبیق حد زنا اتفاق میکردند.

از این عبارت صریح فقهی معلوم گردید که صحابه کرام در مورد نحوه مجازات مرتکب فعل لواط اتفاق نظر ندارد و این خود دلیل براین است که حد تعیین شدهٔ شرعی برای فاعل این عمل وجود ندارد لذا باید تعزیر گردد و در قسمت نحوهٔ تعزیر مرتکب عمل لواط دیدگاه فقه حنفی چنین است: **{وَالرَّأْيُ إِلَى الْإِمَامِ فِيمَا إِذَا اعْتَادَ ذَلِكَ إِنْ شَاءَ قَتَلَهُ وَإِنْ شَاءَ ضَرَبَهُ وَحَبَسَهُ}.**^{۱۳} ترجمه: اختیار نحوهٔ تعزیر مرتکب فعل لواط را امام یا حاکم دارد اگر مرتکب معتاد به این عمل شده بود میتواند او را قتل نماید و اگر خواست به دُره بزند ویا هم او را حبس نماید.

خلاصه دیدگاه فقهای اهل سنت درخصوص مجازات مرتکب فعل لواط این است که مجازات فعل بچه بازی را مثل مجازات حد زنا میدانند ولی امام ابی حنیفه رحمه الله مجازات لواط را تعزیری میداند و در تعزیر آنچه را حاکم

وقت با درنظرداشت وضعیت مجرم لازم ببیند از قتل به نحوه های که ذکر شد تا حبس و دره زدن میتواند باشد.

و فقهای اهل تشیع نیز مجازات این عمل خبیثه را شدیدتر و سنگین تر از عمل زنا میدانند چنانچه در این خصوص در کتاب مشهور فقه امامیه چنین آمده است: **{والامام مخیری حد اللواط بين القتل بالسيف، وبين ان يرمي عليه حائطا، او يرميه من موضع عالٍ او يرميه بالحجارة}.** (۱۴) ترجمه: امام در اجرای حد لواط اختیار دارد بر اینکه مرتكب را با شمشیر به قتل برساند، یا اینکه او را سنگسار نماید و یا از موضع و محل بلند به پائین انداخته شود و با پرتاب سنگ تعقیب گردد.

همچنان در قانون جزاء افغانستان نیز این پدیده رشت به عنوان جرم شناخته شده است از فعل لواط گرفته تا کشاندن اطفال به انحرافات اخلاقی به عنوان جرم تسجیل شده و از ماده {۶۴۶} تا ماده {۶۶۷} با درنظرداشت حالات مشدده و مخففة این جرم و نوعیت مختلف آن مجازات گوناگون در نظر گرفته شده است.

در آخر به طور خلاصه باید گفت که بچه بازی با تمام شیوه های آن که به نیت حصول تلذذ و سوء استفاده از اطفال صورت گیرد از دید شرع مبین اسلام حرام و ناروا بوده و برای مرتكب فعل لواط که یک عمل قبیح، فحش و

۱۴ : (المقتعه للشيخ المفید، باب الحد فى اللواط صفحه ۷۸۵)

جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت ارشاد، حج و اوقاف
معینیت مسلکی
رئاست مجمع علمی
أمریت إفتاء

خبیث را انجام داده است با در نظر داشت تفاوت دیده های فقهاء مجازات سنگین و عبرت دهنده در دنیا در نظر گرفته شده است و عذاب آخرت در صورت توبه نکردن از این عمل شنیع میتواند برایش شدید تر از این باشد.

راقم الحروف محمد عارف مصلح
آمر افتاء ریاست مجمع علمی

د څوانانو روغتیابی او پرمختیابی مؤسسه

د چاپ حقوق د څوانانو روغتیابی او پرمختیابی مؤسسيه سره خوندي دي
حقوق چاپ با موسسه صحی و انکشافی جوانان محفوظ میباشد